

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
Fakulta sociálních věd
Institut mezinárodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ MAGISTERSKÉ DIPLOMOVÉ PRÁCE
(Posudek oponenta)

Práci předložila studentka: Bc. Kristýna Navrátilová

Název práce: **US Media before the Iraq Invasion: Quantitative Analysis of Newspaper Articles with Respect to Balance of Sources**

Oponent práce (u externích oponentů uveďte též adresu a funkci v rámci instituce):
PhDr. Jan Bečka, Ph.D., Ministerstvo obrany ČR, Sekce obranné politiky a strategie

1. OBSAH A CÍL PRÁCE (stručná informace o práci, formulace cíle):

Autorka si jako cíl práce stanovila v úvodu (s. 3) analýzu mediálního pokrytí událostí vedoucích ke konfliktu v Iráku ve dvou předních amerických denících, konkrétně v *The New York Times* a v *The Washington Post*. Cílem této analýzy je především zjistit, zda bylo toto mediální pokrytí vyvážené, tedy zda kromě informací, které novinářům poskytovali představitelé Bushovy administrativy, využívali autoři studovaných textů i jiné zdroje a zda reflektovali i jiné názory (tj. zda zde nebyl jasně patrný „bias“ ve prospěch administrativy). Její práce obsahuje jak teoretickou část zaměřenou na shrnutí a prezentaci hlavních teorií ohledně role masmédií ve společnosti, tak část praktickou, kde autorka analyzuje za využití relevantních nástrojů jednotlivé texty z výše uvedených deníků. Na základě poznatků získaných touto analýzou pak dochází k závěrům, které jsou shrnuty v poslední části textu.

2. VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, argumentace, logická struktura, teoretické a metodologické ukotvení, práce s prameny a literaturou, vhodnost příloh apod.):

Autorka si vybrala nesporně zajímavé a i přes určitý časový odstup stále velmi aktuální téma. Invaze do Iráku, která byla Bushovou administrativou odůvodňována a později ještě po nějakou dobu ospravedlňována údajnou existencí zbraní hromadného ničení a podporou, kterou poskytovala vláda Saddáma Husajna teroristickým skupinám, je dodnes vnímána nejen jako selhání představitelů státní moci a tajných služeb, ale rovněž některých novinářů, kteří v řadě případů prezentovali oficiální stanoviska bez jejich podrobnějšího ověření či konfrontace s jinými zdroji.

Téma práce je vymezeno poměrně jasně, autorka v sekci věnované metodologii vysvětluje (s. 22), proč si zvolila právě deníky *The New York Times* a v *The Washington Post*. Zde je nutno podotknout, že je sice pravdou, že oba deníky patří mezi nejprestižnější, nicméně zároveň se řadí k určitému „mainstreamu“ co se názorové vyváženosti týče, a nejsem si tedy jist, zda na základě jejich analýzy lze následně odvozovat širší či generalizovanější závěry o roli médií v USA v době před invazí do Iráku (jak by vyplývalo z názvu této diplomové práce), i s ohledem na relativní šíři mediálního názorového spektra v USA. Metodologické ukotvení je dle mého názoru dostatečné (s. 21–22). Co se hypotézy týče, je pravdou, že média byla kritizována za marginalizaci názorů odmítajících invazi do Iráku. V tomto případě si však osobně nemyslím, že by to nutně bylo dáno tím, že by novináři výrazně podporovali Bushovu administrativu – spíše bylo často obtížné nalézt alternativní zdroje, které by mohly fundovaně vyvrátit např. tvrzení o existenci zbraní hromadného ničení, zejména pokud se administrativa zaštiťovala informacemi tajných služeb, které jsou zpravidla zcela či z větší části utajené... Ostatně i autorka v závěru práce (s. 43), kde shrnuje dosažené poznatky, uvádí, že mediální pokrytí bylo v rámci možností vyvážené s ohledem na zdroje, ačkoliv v jiných ohledech nebylo vždy měřítko objektivní zpravodajské činnosti dodrženo. Asi bych se vyhnul srovnávání tištěných médií s televizními kanály typu ABC, CBS či NBS – ačkoliv by se média měla obecně držet stejných pravidel a norem, tak funkce a zejména způsob práce „klasických“ novin (byť v éře internetu a digitalizace) a televize je dle mého názoru stále značně odlišný.

Práce má logickou strukturu, po první kapitole, která slouží jako jakýsi obecný úvod, následuje část věnovaná již zmíněným teoriím ohledně role masmédií a norem, které by jejich činnost měla splňovat, a následně pak autorka prezentuje samotné výsledky svého výzkumu. Se zdroji pracuje velmi dobře, literatura, již při svém výzkumu využila, byla vhodně zvolena. Z práce je patrné, že se v problematice orientuje a že je dobře obeznámena s obecnějším diskurzem ohledně daného tématu.

3. FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, formální náležitosti práce apod.):

V tomto ohledu nespátřuji v práci žádné zásadní problémy. Jazykový projev je na vysoké úrovni, jen občas se v ní vyskytují drobné stylistické neobratnosti, případně překlepy a chybějící slova. Citační aparát je zpracován

konsistentně a v souladu s normami a požadavky. Práce splňuje všechny formální náležitosti, včetně vyžadované délky, příloh a formální úpravy.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z bakalářské práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek, naplnění cíle apod.):

Práce svůj cíl v obecné rovině splnila, byť se domnívám, že její název je značně širší, než následný samotný provedený výzkum. To je ovšem k možnému a očekávanému rozsahu magisterské práce celkem logické. Zároveň ovšem dle mého názoru říci, že závěry, k nimž autorka dospěla, jsou ve své větší části validní a podpořené relevantními empirickými argumenty.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

1) Domnívá se autorka, že pokud by v současné době vypukla podobná mediální kampaň ze strany administrativy, která předcházela invazi do Iráku, byla by role médií stejná či podobná? Nebo došlo v mediální sféře v USA k jistému pokroku a k aplikaci „lessons learned“ právě z irácké zkušenosti?

2) Spatřuje autorka zásadní rozdíly mezi prací médií v USA a např. v západní Evropě (Spojené království, Francie, Německo)? Pokud ano, v čem spočívají? Nebo lze na média v euroatlantickém prostoru obecně aplikovat stejná teoretická východiska?

6. DOPORUČENÍ / NEDOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Práci navrhuji komisi k obhajobě s **hodnocením výborně-velmi dobře** v závislosti na průběhu obhajoby.

Datum: 30. 8. 2016

Podpis: J. Bečka